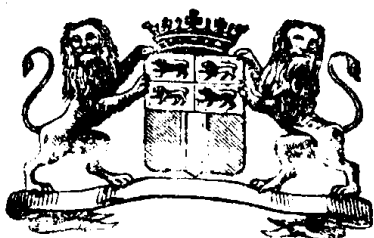

DINGSdag

8 NOVEMBER.

ROTTERDAMSCH E COURANT.

De Abonnementsprijs is f 24 's jaars of f 6 per drie maanden franco per post door het geheele Rijk.
Behalve aan het Bureau der Courant kan men zich bij alle Boekhandelaren en Postkantoren abonneren.
Eenkele Nummers 10 Cents.

Bureau: Hoogstraat Wijk 10, N° 77.

Geboorte-, Trouw- en Doodberigten van 1 tot 5 regels . . f 1.—
Iedere regel meer 0.20
Andere Advertentien per regel 0.20
Grootte letters naar plaatsruimte. — Bij iedere Advertentie 45 Cents voor zegelregt en 1 Exemplaar der Courant.

Bij deze Courant behoort een BIJBLAD.

Twee dagen discussie.

In twee zittingen der Tweede Kamer — van Vrijdag en Zaterdag — acht redevoeringen, door elkander elke minstens een uur lang — wie erkent niet, dat dit het zegel zet op het uitgebreide onderzoek, betreffende de spoorwegzaak in 't werk gesteld? En wie ook zal voorspellen, wanneer het einde dáár zal zijn, wanneer althans de overige leden der Kamer op even groote schaal het voorbeeld hunner ambtgenooten volgen?

Ons verdriet eene gerekte discussie, waar het een onderwerp als dat der spoorwegen geldt, geenszins. In laatste instantie wenschen wij gaarne aan de beaardelagende stem onzer Vertegenwoordiging een aandachtig oor te leenen, en nogmaals het vóór en tegen te hooren ontwikkelen.

De acht eerste sprekers waren even zoovele tegenstanders van het Regeringsontwerp, met uitzondering alleen van den afgevaardigde uit Appingadam (den Heer Zijlker), die verklaarde omtrent de door hem niet te brengen stem nog in onzekerheid te verkeerden. De overigen, één afgevaardigde uit Hoorn, twee uit Utrecht, één uit 's Bosch, één uit Zutphen en één uit Gorinchem waren bepaald tegen de ontworpen concessies gezind.

Als eerste bezwaar — nieuw ook, in zooverre het althans nu voor het eerst in het openbaar is uitgesproken — werd aangevoerd de omstandigheid, dat omtrent het thans aan de orde zijnde ontwerp de Raad van State niet zou zijn gehoord. Men heeft beweerd, dat dit ontwerp daar zelfs niet eens ingediend zou zijn geweest. Wij bevelen, dat de Kamer zich met dergelijke ondit's en geruchten niet heeft te bemoeijen; zij heeft slechts te zien of de formule „de Raad van State gehoord” aan het hoofd der wet te vinden is. Is dit het geval, dan heeft de Kamer zich daarover niet meer te bekommeren. De aanwezigheid dier formule stelt eene praesumptio juris et de jure — een regtsvermoeden — waartoe het tegenbewijs niet wordt toegelaten — daar, dat aan de voorschriften der Grondwet op dit punt is voldaan. Dit is, dunkt ons, een zoo eenvoudige beginsel van ons staatsrecht, dat wij zijn verloocheining moeilijk anders dan als een machine de guerie tegen het ontwerp kunnen beschouwen.

Over de quaestie, of de verschillende concessies, rassen onder de categorie van serieuze, solide mannen kunnen worden gerangschikt, zullen wij niet spreken. Evenmin zullen wij ons verdiepen in de beantwoording der vraag, waarom later aan de twee concessies der Zuiderlijnen een derde werd toegevoegd. Deze zaken behooren eigenaardig tot het prealabel overleg tusschen de Regering en de concessienarissen-zelve.

De redevoeringen der afgevaardigden uit Hoorn en Gorinchem (de HH. van Hall en Begram) strekten bijna uitsluitend tot aanprijzing van het stelsel van staatspoorwegen, welk stelsel ook in de afgevaardigden uit Zutphen en Utrecht (de HH. Schimmelpenninck v. d. Oije, Kien en van Voorthuysen) verdedigers vond. Wij achten het overbodig, de redenen te herhalen die ons voorsnog tegenstanders van staatspoorwegen doen zijn: wij hebben die vroeger meermalen ontwikkeld. Van meer onmiddellijk belang zijn voor ons de tegenwerpingen, die tegen de concessies, zooals zij daar nu eenmaal liggen, in het midden zijn gebracht.

De afgevaardigde uit Zutphen had bezwaren, ontleend aan de ongelijkheid der voorwaarden bij Noorder- en bij Zuiderlijnen en aan de rigting, op sommige punten aan de lijnen gegeven, terwijl hij eindigde met eene aanbeveling van staatspoorwegen en een plan daartoe meedeelde. De grieven, door Amsterdam tegen de ontwerpen in het midden gebracht en de toon, waarop die grieven werden ontwikkeld, bragt de spreker in den loop zijner rede ter toetse: de ongegrondheid en ongepastheid van een en ander werden door hem aangetoond. Wij zijn benieuwd te vernemen, welken indruk deze appreciatie van hunne handelwijze in den mond van een man als de Heer Schimmelpenninck van der Oije op de Amsterdammers maken zal. Zal men ook dezen getuige wraken, en hem partijdigheid ten laste leggen? Partijdigheid, terwijl de Heer

Schimmelpenninck-zelf tegen het ontwerp is gezind?

De belangen van Amsterdam en Utrecht hebben in de Utrechtsche afgevaardigden (de Heeren Kien en van Voorthuysen) warme verdedigers gevonden. De Heer Kien, lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, Burgemeester van Utrecht, lid van den Raad dier gemeente, lid der Provinciale Staten van Utrecht, lid van het collegie van curatoren der Utrechtsche hoogeschool (terwijl hij tot voor een paar jaren bij al deze betrekkingen nog die bekleedde van buitengewoon lid van Gedeputeerde Staten) — de Heer Kien heeft nogmaals den tijd weten te vinden — niet alleen om ter vergadering der Tweede Kamer te verschijnen, maar zelfs om er te spreken. Benevens eene aanprijzing van staatspoorwegen bevat zijne redevoering o. a. het betoog, dat Utrecht centrum der spoorwegen behoort te zijn, ook omdat de Latijnsche naam der stad (Trajectum) het aanduidt en omdat de Amsterdamsche adressen dit als een axioma vooropzetten. De regering heeft, door allerlei locale belangen in den arm te nemen, zich misschien een meerderheid verworven, in strijd met het welbegrepen belang des lands enz. Altemaal redeneeringen die reeds in talloze adressen voorkwamen.

De Heer van Voorthuysen beweegt zich op zijne beurt voornamelijk om het middenpunt Utrecht, altijd onder de magtige bescherming der groote hoofdstad. Wel gelukkig hij, wien het het eerst in het hoofd is gekomen te beweren dat wij geen spoorwegen kunnen hebben zonder een zeer kunstig middenpunt; van de zijde der Amsterdamsche en Utrechtsche adressanten komt hem een burgerkroon toe. Wij zouden in ons landje een spoorwegnet hebben zonder een centrum! Welk een wansmaak!

Een afgevaardigde uit Amsterdam, de Heer van Heukelom, toonde vooreerst het zeer zonderlinge karakter der wet aan, vooral hierin gelegen, dat volgens hem zelfs de concessienarissen deze concessie niet willen; vervolgens keurde hij de beginselen af, die het Gouvernement bij de behandeling der spoorwegzaak hadden geleid, en eindelijk deelde hij op het voetstap van den Heer van Hall eenige finantieel beschouwingen mede. Hij heeft zich ontzeggelij op een meer algemeen standpunt weten te plaatsen dan zijne Utrechtsche ambtgenooten, en zijne redevoering had dan ook veel minder den schijn van een oratio pro domo.

Twee argumenten zijn nog van de zijde der tegenstanders ontwikkeld. Amsterdam is volgens het Regeringsplan van een goede verbinding uitgesloten, en moet bijv. een grooten omweg maken om naar den linker-Rhijnoever te komen. Ziedaar het eerste. Daartegen merken wij op nieuw op, dat volgens het Regeringsplan Amsterdam zich in de kortst mogelijke verbinding zal verheugen 1º, met België en 2º, met Zeeland; en dat die groote omweg, waarop men durft te wijzen, 13, zegge dertien Nederlandsche mijlen groot, of liever klein is.

Het tweede argument is: al neemt gij dit wetsontwerp aan, toch zal het geen uitvoering erlangen, want zij, van wie gij het geld behoeft, de mannen der Amsterdamsche beurs, zullen zich verre houden en van geen deelneming willen weten. Wij antwoorden: het zij zoo, dan mogen vreemde fondsen ons in het bezit van spoorwegen stellen. Wij zien daarin niet het minste gevaar, integendeel veel uitpakkends. Want kunnen wij geen spoorwegen krijgen zonder de hulp der Amsterdamsche beurs, verheft dan die beurs tot eene wettelijk georganiseerde magt in den Staat, die op wetten, door den Koning en de Staten-Generaal vastgesteld, slechts haar magtig veto behoeft uit te spreken om die wetten tot een doode letter te maken. Zoover is het nu nog niet gekomen; en wat Amsterdam weigert, zullen wij uit den vreemde nog wel kunnen bekomen. Wie zal daarbij schade lijden? Misschien de Amsterdamsche beurs-zelve alleen.

BUITENLAND.

LONDEN den 5 November.

De Times, het artikel van den heer de Montalembert besprekende, meent dat de quaestie of de Regering des Pausen in de tegenwoordige omstandigheden houdbaar is, noch door den heer de Montalembert, noch door den aartsbisschop van Bordeaux, noch door Keizer Napoleon, noch door Keizer Frans Jozef voor goed is uit te maken, maar alleen door het volk dat het ongeluk heeft onder den druk dier Regering te leven. Wat overigens de waarschuwing betreft, die op genoemd artikel gevolgd is, de Times zegt, dat, zoo lang Frankrijk zelf zich niet beklagt over het

stelsel dat omtrent zijne drukpers gevolgd wordt, het blad er geene kritiek op wil maken. Maar, zegt het blad verder, de Fransche Regering behoeft volstrekt niet te denken dat Engeland in de verte zou wenschen dat Frankrijk, uit eerbied voor de gevoelens en de susceptibiliteit der Britten, de reeds zoo zeer beperkte drukpersvrijheid nog naauwer beperken mogt. Bovendien komt die eerbied wat laat, daar Engeland reeds sinds jaren het mikpunt is van een gedeelte der Fransche pers. Maar nog eens: laat die straffeloosheid voortduren, verzoekt de Times; en wat den heer de Montalembert betreft, meent het blad dat deze de grenzen eener loyale discussie niet heeft overschreden. Ten slotte betreurt het de moeilijkheid, waarin het verkeert, om een tegenstander te bestrijden die genoodzaakt is de grootste voorzigtigheid in zijne uitdrukkingen in acht te nemen, wil hij zijn zegespraak niet met boete, gevangenisstraf of verbanning betalen.

De Morning Post meent nog altijd dat Spanje den oorlog tegen Marokko niet slechts zonder reden maar zelfs zonder aanleiding heeft ondernomen en alleen om eene afleiding te geven aan de binnenlandse verdeeldheden. Het blad meent dat dit ten duidelijkste zou blijken wanneer het Kabinet van Madrid alle stukken omtrent deze zaak openbaar maakte. Even als voor eenige dagen de Daily News, beweert thans ook de Post dat men drie ultimatus achter elkander aan den Keizer gezonden en eene vreedzame schikking onmogelijk gemaakt heeft. Het blad gelooft dat de Engelsche Regering van Spanje de verzekering heeft ontvangen dat het niet voornemens is het grondgebied langs de Straat van Gibraltar, zoo als eerst verlangd werd, te bezetten. Daarentrent kan Engeland dus gerust zijn, maar het moet toezien in de houding van iemand, die besloten is zijne eigene belangen geen schade te doen lijden door schikkingen welke gemaakt zouden kunnen worden.

In de Daily News leest men: „Wij vernemen dat de Regeringen van Frankrijk en Engeland, die een oogenblik hebben verschild van meening omtrent de uitbreiding, aan de gemeenschappelijke expeditie in China te geven, thans geheel eenstemmig zijn en dat de algemeene militaire grondslag van hunne samenwerking is gevonden en vastgesteld. Eene Europeesche oorlogsmagt, veel sterker dan China nog ooit heeft aanschouwd, en in staat de diensten te verrigten welke men van haar verwacht, zal in de lente op den Pei-Ho verschijnen en de beleedigde eer van Engeland en Frankrijk zal, zonder eenigen twijfel, roemrijk gewroken worden.”

Tot ontginning der onlangs ontdekte en voor zeer rijk gehouden kopermijnen in Zuid-Australië, heeft zich hier eene maatschappij gevormd, die £ 160,000, in actien van £ 2, bij elkander brengen wil.

De Great Eastern is gisteren in den besten staat te Southampton gearriveerd en aldaar met een salvo van 17 schoten van eene der batterijen ontvangen.

Tot daartelling der nieuwe vestingwerken op de hoogten van Douvres, welke dezer dagen aanving, om vóór 31 maart voleindigd te zijn, en de kosten van welke hoogstens £ 20,000 bedragen zullen, is een contract met de heeren Niff en Richardson gesloten.

De maatschappij Cunard laat te Glasgow eene nieuwe ijzeren raderstoomboot van 4000 tonnen bouwen, van wier verbazende snelheid en gemakkelijke inrigting men zich wonderen belooft.

Volgens de berichten, langs den gewonen weg uit Gibraltar tot 25 oktober ontvangen, bestond de Engelsche vloot aldaar toen uit descheperen Marlborough, Edgar, Centurion, Conqueror, Victor Emmanuel, Orion, Neptune, Cesar, Agamemnon, Lawring, Flying Fish en James Watt, terwijl het Fransche eskader in het gezigt van Algeras uit vijf linesschepen en een fregat, het Spaansche uit een linesschip, twee kleine fregatten en vier of vijf schepen van minder kaliber bestond.

PARIJS den 6 November.

(Particuliere Correspondentie.)

Ik schreef u dezer dagen over eene verkiezings-historie, waarvan de Siècle eenige curieuse bijzonderheden heeft medegedeeld. Het incident heeft reeds gevolgen gehad. De prefect van de Oise is begonnen met den dag der verkiezing onbepaald uit te stellen; vervolgens heeft hij een brief aan de Siècle geschreven, waarin hij de eer zijner administratie zoekt te redden; hij doet dien brief vergezeld gaan van dien welken hij zelf aan de onderwijzers in de gemeenten heeft gerigt en waarin hij hun aanbeveelt volgens hun geweten te handelen. (In het grootste gedeelte van onze dorpen zijn de onderwijzers tevens griffiers, d. i. secretarissen van het gemeentebestuur.) Le Siècle antwoordt op deze halve regtvaardiging dat de heer Randouin de willekeurige handeling van het ontslaan van een maire noch verklaart noch regtvaardigt. De Débats en l'Opinion Nationale nemen de verschillende bijzonderheden van deze ergerlijke zaak over.

De berichten, uit Zurich alhier ontvangen, houden in dat de zittingen der gevolmagtigden elkander spoedig en herhaaldelijk opvolgen; aan de verschillende ministeriën wordt dan ook niet getwijfeld of de twee laatste tractaten zullen nog deze week of uiterlijk den 15 dezer kunnen geteekend worden. Laat ons drie weken vlier voor de ratificatie der verschillende stukken of vier voor de vereeniging der vertegenwoordigers van de verschillende Mogendheden, dan is het materieel onmogelijk dat het Congres vergaderd zij vóór de laatste helft van de maand december. En dan moet men nog aannemen dat de jongste voorwaarden, door Engeland gesteld, door Frankrijk, maar vooral door Oostenrijk worden aangenomen.

De telegraaf, die wat spoediger te werk gaat, meldt ons heden dat de beide tractaten morgen (maandag) zullen geteekend worden en dat het Congres onmiddellijk zal bijeengeroepen worden. Jammer dat de diplomatie minder snel te werk gaat dan de telegraaf. Men is hier zeer bekommerd over de bijeenroeping

der wetgevende vergaderingen in Midden-Italië. De vergaderingen, zegt de telegraaf, zullen bijeenkomen om gewichtige mededeelingen te ontvangen van de Regeringen, en, zoo luidt de dépêche verder, men gelooft dat het regentschap van den Prins van Savoye Carignan zal voorgesteld worden.

Gisteren deelde eene dépêche ons mede dat de heer de Cavour was voorgedragen als kandidaat voor de dictatuur. Ik kan u er voor instaan dat dit laatste berigt niet ernstig gemeend is. Wat het regentschap van den Prins van Savoye Carignan betreft, het zal vrij waarschijnlijk in de vergaderingen worden voorgesteld, maar ik meen u te kunnen verzekeren dat de nieuwe Regering, die de vier Staten van Midden-Italië onder haren scepter zou vereenigen, door niet een van de Mogendheden, behalve misschien door Engeland, zou erkend worden.

Er is heel wat beweging gemaakt over de vermeende arrestatie van den bisschop van Rimini. Het dagblad van Rome bekend thans zelf dat het berigt valsch is geweest. Wij willen zien of l'Univers het démenti zal overnemen.

Een blad te Angers, l'Union de l'Ouest, heeft eene waarschuwing ontvangen omdat het, zoo luidt het besluit van den prefect, een artikel bevat dat „zich beijvert om, door beleedigende toesprekingen, de plegtig uitgedrukte bedoelingen des Keizers jegens den H. Vader veracht te maken.” Het regent sints eenigen tijd waarschuwingen; het is echter opmerkelijk dat, met uitzondering van de Gironde, gewaarschuwd wegens eene onvoorzigtige gasconade, al de gewaarschuwde bladen Katholieke organen of althans aan de belangen der Kerk verkleefd zijn.

Gisteren zijn er zeer belangrijke proeven genomen op den achthoek te Vincennes, betreffende het pointeren der getrokken kanonnen. De Keizer, toegevend aan eene edelmoedige gedachte, heeft bepaald dat er tabellen omtrent die proefnemingen zouden opgemaakt en voor iedereen verkrijgbaar gesteld worden, opdat geheel Europa voordeel zou kunnen trekken van het Fransche vernuft.

Gisteren is er te Compiègne eene lange jagt gehouden. Wat aan die jagten een bijzonder karakter bijzet, is dat allen die er aan deelnamen gekleed zijn in het kostuum van Louis XV. De Keizer zelf droeg het ook.

Onlangs zeide de Times, in eene van zijne zwartgallige buien, dat het tegenwoordige Fransche Hof zich vormde naar het model van het meest bedorven Hof der monarchie.

P. S. Men bevestigt mij daar op nieuw dat de beide laatste tractaten morgen te Zurich zullen geteekend worden.

Het dagblad la Presse herinnert, naar aanleiding van den brief des Keizers aan Koning Victor Emmanuel, aan het ontwerp eener Italiaansche Confederatie, zamengesteld door den bekenden abt Gioberti, en aangenomen door eenige van de hoofden der beweging van 1848, hetwelk alstoen te vergeefs aan al de Italiaansche Vorsten werd voorgesteld. Het blad meent dat het ontwerp van Keizer Napoleon evenmin bruikbaar is, omdat het evenzeer strijdt met de gezindheid der Italianen en met de steeds duidelijker strekking van de internationale politiek. Het constateert het feit dat de kleine Staten zich overal trachten op te lossen in of te vormen tot eene groote krachtige monarchie en dat de omgirt der federatieve republieken is gebleken; zoo de Vereenigde Staten van Amerika tot heden eene uitzondering maken, zoo is dit te verklaren uit de omstandigheid dat zij alleen zwakke volken en woeste landstrekten, en niet, zoo als Italië magtige Staten, gelijk Frankrijk en Duitschland, op hunne grenzen hebben. De Italiaansche confederatie zou, meent la Presse, slechts eene kopie zijn van den Duitschen Bond, en dat is geen verleidelijk uitzigt. Sardinië, dat altijd de minderheid zou hebben; Oostenrijk dat, als Italiaansche Mogendheid, het overwigt zou trachten te herwinnen dat het op het slagveld heeft verloren; de interventie die alsdan den naam zou dragen van uitvoering der Bondsconstitutie; de tegenstand, de burgeroorlog; de anarchie, die zouden volgen op elke poging van de confederatie om wetten te maken tegen de vrijheid der pers, der tribune, der godsdienst en des gewetens; — ziedaar zooveel wat la Presse doet vragen: wat zou er van zulk eene confederatie worden? Ook is er nog eene andere moeilijkheid, die het plan tot een hersenschim maakt, maar daarover wil het blad afzonderlijk spreken.

De Corriere Mercantile van Genua van 3 dezer meent dat te Parijs reeds een antwoord van Koning Victor Emmanuel op den brief des Keizers ontvangen moet zijn, met die rondborstigheid en hartelijkheid geschreven welke men een edelmoedigen en magtigen vriend verschuldigd is, maar tevens met die kracht en die helderheid van blik, welke den Italiaanschen Koning waardig zijn. Dit acht genoemd blad echter nog niet voldoende en wil dat de wettige vertegenwoordigers van Centraal Italië hunne verklaringen zullen herhalen en daarbij die van Victor Emmanuel ondersteunen of inroepen, door een nieuwen stap op den weg der innigste vereeniging te doen.

Naar de meening van de Indipendente van Turijn zal de Nationale Vergadering van Toskana, die tegen morgen is bijeengeroepen, twee verschillende vraagstukken, het finantiële en het staatkundige, te overwegen hebben. De buitengewone wapeningen welke dat Land verplicht is te doen en voort te zetten maken groote uitgaven noodzakelijk. De Regering heeft aanzienlijke toelagen noodig en heeft de verantwoordelijkheid der offeringen welke zij van de Natie vordert niet alleen willen dragen. Het bestaan eener wettig gekozen Nationale Vergadering maakte het haar tot pligt deze daarvoor zamen te roepen. De staatkundige vraag zal vermoedelijk over de maatre-

gelen loopen die tot definitieve vestiging van den Staat aangenomen moeten worden. want de onbe-
paalde voortdurende van den voorloopen toestand
is eene onmogelijkheid. Bijaldien, zoo als waarschijn-
lijk is, de Toskaansche Vergadering den wensch naar
eene meer krachtige tusschenkomst van het gezag des
Sardinischen Konings uit, dan zal, meent de Indipen-
dente, die wensch verhooring vinden.

Ziehier hoe de brief van Keizer Napoleon III aan
Koning Victor Emmanuel door het Turijnsche blad
l'Indipendente beoordeeld wordt: „De Italiaansche
Confederatie is de hoeksteen van het gebouw, door
Napoleon III in zijne beelding opgetrokken. Zij
is, volgens den Keizerlijken brief, op hare beurt
ondergeschikt aan de dubbele onderstelling van het
voortuuren der Oostenrijksche heerschappij te Venetië
en de restauratie van den Groothertog van Toskana
en der Hertogin van Parma. Venetië in de magt
van Oostenrijk, — zie daar reeds genoeg om de deel-
neming van Piemont aan de gedroomde Confederatie
onmogelijk te maken. Piemont is niet sterk genoeg
om Venetië te bevrijden, maar het kan niet mede-
werken aan de marteling dier provincie. Daar het
doorzigt van Napoleon III buiten kijf is, kunnen wij
zijn brief aan onzen Vorst en aan den H. Vader
beschouwen als de aanvulling van de zendingen Reisel
en Poniatowski. Te Villafranca heeft hij zich jegens
Oostenrijk verbonden om de regeringen en volken van
Italië te geven hetgeen Oostenrijk goeden raad noemt.
Zijne beloften getrouw volbrengende, is hij een nauw-
gezet raadgever, maar terwijl hij ons raadt laat hij
ons de keuze vrij.” L'Opiniono denkt er eveneens
over. Dit blad zegt dat de Sardijnische Regering
zich in de eerste plaats moet bezig houden met hare
bijkomende verplichtingen jegens Italië en dat deze niet
kunnen vereenigd worden met eene adhesie aan de
restauratie, zelfs aan de gedeeltelijke, noch met de
Confederatie. Het blad gelooft dat het best zal zijn
de beslissing van het Congres af te wachten en acht
de erkenning van het fait accompli de eenig mogelijke
oplossing der kwestie.

— Uit Turijn wordt geschreven dat men daar met
leedwezen de vrienden der kunst er opmerkzaam op
maakt, hoe de zaal der Dogen te Venetië dreigt in
te storten; een fresco van het plafond is geharsten
en de kalk daarvan valt naar beneden. Deze zaal is
de grootste van de Europeesche paleizen en bevat de
meest kolossale schilderij der wereld, een werk van
Tintoret, met meer dan twee honderd figuren, het
geluk der gezaligden voorstellende.

— Het schijnt dat, na de afreis van den Spaanschen
consul uit Tanger, twee stoombooten dier Natie ter
beschikking des consuls van Frankrijk blijven, om
zich daarvan te bedienen als hij zulks in het belang
van Fransche onderdanen noodig achten mogt. De
gouverneur van Tanger heeft allen die tot het dragen
der wapenen ongeschikt zijn die stad doen verlaten,
waar 2000 ruiters aangekomen zijn.

Het dapper en goed gedisciplineerd Spaansche leger
zal hoogst waarschijnlijk in den aanval tegen de
havens op de Marokkaansche kustslagen. Maar, zegt
de Moniteur de l'Armée, wanneer de vrede dan niet
gesloten wordt, zal men, na die eerste voordeelen,
om den Keizer tot onderhandelen te noodzaken, in
het binnenland moeten doordringen en een vijand
bestrijden die, ofschoon onophoudelijk geslagen,
telkens na deze nederlagen op nieuw te voorschijn
komen zou, waardoor de oorlog geheel van aard zou
veranderen en zeer langdurig worden kan.

— Het dagblad le Pays behelst de volgende mede-
deeling:

Sedert verscheiden jaren werd Palestina door vree-
selijke benden verontrust, die de reizigers uitplun-
derden en overal angst en schrik verspreidden. Thans
heeft Surrya-pacha, de gouverneur van Jeruzalem,
eene groote expeditie, en wier pogingen met het beste
gevolg bekroond zijn, tegen deze roovers afgezonden.
Na eene reeks van roemrijke gevechten zijn de roover-
benden vernield, hunne aanvoerders in handen des
overwinnaars gevallen, naar Beyruth opgezonden en
van daar naar Konstantinopel ingescheept. Deze
feiten zijn des te gewigtiger, dewijl het aantal der
pelgrims die Palestina bezoeken jaarlijks aangroeit.
Ten einde voortaan de veiligheid der wegen te ver-
zekeren, heeft Surrya-pacha het bouwen van een
dertigtal blokhuisen, tot opnemng van troepen, be-
volen. Zij zullen in de richting van Jaffa naar Jeruzalem,
van Jeruzalem naar Hebron en van Ramleh naar
Gaza loopen. De buitenlandsche consuls hebben
Surrya-pacha met het door hem krachtig verrigte en
wijselijk beraamde geluk gewenscht. Het godsdienstig
oogpunt waaruit Jeruzalem beschouwd wordt is oorzaak
dat alle Mogendheden daarin een gelijk belang stellen
en haar het regt geeft om te vorderen dat orde en
veiligheid in Palestina gehandhaafd worden.

— De jongste berichten uit China, door den Moniteur
de l'Armée medegedeeld en tot 12 september loopende,
zeggen dat de verdedigingswerken aan de monden van
de Peiho na den laatsten aanval ijerig werden voort-
gezet en niet de eenige waren welke uitvoering be-
volen was. De Keizer liet zoodanige werken ook tot
dekking der hoofdstad opwerpen, zoodanig ingerigt
dat zij de wegen bestrijken welke den toegang daar-
toe openen. „Deze beschikkingen, zoo voegt dat dag-
blad er bij, bewijzen genoegzaam hoezeer het Hof
van Peking den ernst van den toestand beseft en
in weêrwil van zijne oogenblikkelijke zegepraal, inzi-
et dat een nieuwe strijd, gewigtiger dan de eerste, op-
houden is, in welken de kansen aan de zijde der be-
schaafde Natien zijn. Het gerucht schrijft den Keizer
het voornemen toe om, mogt de hoofdstad zijns Rijks
aangetast worden, zich met zijne familie en uit 70,000
Mongoolsche troepen bestaande lijfwacht naar Tartarije
terug te trekken. Hierdoor zou de vereffening der
geschieden op nieuw worden vertraagd; want aange-
zien de Keizer de eenige vertegenwoordiger der
Monsarchie is, kan hij alleen ook onderhandelen en
zou het uiterst moeilijk vallen in zijne afwezigheid
tot eene vereffening van het Chinesche vraagstuk te
geraken. Intusschen veroorzaakt de binnenlandsche
opstand hem nieuwe en groote moeilijkheden. Want
de rebellen zijn sedert eenigen tijd wel onderling
verdeeld, maar een aanzienlijk gedeelte van hen heeft
het beleg voor de stad Pao Khing Fou geslagen.
Mogten zij die bemagtigen en zich in Nauban vestigen,
dan zou de Keizer zich tusschen twee magtige op-
standen als ingesloten en de moeilijkheid zijner
stelling daardoor nog vermeerderd zien.

KEULEN den 6 November.

De lichamelijke gezondheidstoestand des Konings
van Pruisen blijft betrekkelijk gunstig, en nu de
maand oktober, voor zijn gestel altijd de gevaarlijkste,
gelukkig is doorgestaan, hoopt men dat hij ook den
winter zonder het leven bedreigende schokken zal
kunnen doorbrenge. De toestand der geestvermogens
laat intusschen nog altijd veel te wenschen over.
Opmerkelijk is hoe de bouwkunde, de studie van
welke hem van der jeugd af bezig hield, ten blij-
k waarvan de talrijke onder zijne leiding gestichte
prachtige gebouwen strekken, thans nog nagenoeg
het eenigste is waarin hij voortdurend belangstelling
betoon en waarover hij zich met helderheid en zaak-
kennis uitlaat.

Prins en Prinses Frederik Willem van Pruisen
verlaten Berlijn waarschijnlijk heden, komen morgen
oehnt hier te Keulen aan, reizen dan langs den
spoorweg naar Calais verder en schepen zich daar naar
Engeland in.

Enige dagen geleden ontvingen de Prins en Prinses,
uit handen der uitvoerende commissie voor de gedenk-
zaal voor kunst, wetenschap en nijverheid, de toe-
wijdings-oorkonde. Na daarvoor den hartelijksten
dank betuigt te hebben, onderhield het Vorstelijk
Paar zich nog geruimen tijd met de leden der depu-
tatie, die later de volgende kleine anecdotie dien-
aangaande verhaalden: de Prins liet zijnen Zoon, den
jongen Prins, binnenbrengen en aan de heeren ver-
toonen, een van welke hem zijn zakuurwerk voorhield,
hetwelk door het Vorstelijk jongske zoo stijf aange-
grepen werd dat hij het niet weder los wilde laten.
Wat aanleiding gaf tot de vleijende opmerking van een
der aanwezigen, „dat een Hohenzollern niet los laat
wat hij eenmaal in zijne hand geklemd houdt.”

— Naarden de president van politie te Koningsbergen
den optocht der studenten bij fakkellicht evenzeer als
de overige openbare feestelijkheden, door de feest-
commissie op het programma geplaatst, verboden
heeft, zal het Schillersfeest daar ter stede zich tot
de voorstelling in den schouwburg moeten beperken.

BRUSSEL den 7 November.
De Minister van binnenlandsche zaken heeft aan
de leden van de beide takken der Wetgevende Magt
kennis gegeven, dat de Kamers zich aanstaanden
dinsdag, den 8 november, in hare respectieve ver-
gaderzalen zullen vereenigen.

— De bekende kiezersvereeniging, onder den titel
van Association liberale et union constitutionnelle,
heeft eergisteren eene vergadering gehouden, waarin
met algemeene stemmen is besloten tot het benoemen
van eene commissie van negen leden, belast met het
voorstellen van wijzigingen in het tegenwoordige re-
glement. Er schijnt uitzigt te bestaan dat de heer
Verhaegen in het politieke leven terugkeere en, mits
men hem geene voorwaarden stelt, wederom het voor-
zitterschap in genoemde kiezersvereeniging aanvaardt.

— Het comité voor de feesten ter viering van
den 21sten verjaardag der stichting van de vrije
universiteit alhier heeft aan de inschrijvers-stichters
en de oud-studenten dier inrigting eene circulaire ge-
rigt, waarin hun kennis wordt gegeven dat het feest
den 20 november e. k. zal gevierd worden en bestaan
zal in eene openbare plegtigheid in de gothische zaal
van het stadhuis, gevolgd door een banket, waaraan
de administratie, de professoren, de stichters en de
oud-studenten kunnen deel nemen. De leden van
den gemeenteraad van Brussel, de gouverneur enz.
zullen tot dit banket worden uitgenoodigd.

— De heeren Navez en de Keyser, kunstschilders,
benevens de heer Leroy, expert van het museum te
Brussel, hebben, op last van den Minister van bin-
nenlandsche zaken, een onderzoek ingesteld naar de
wijze waarop het meesterstuk van van Eyck, in de
St. Bavokerk te Gend, onlangs is gerestaureerd. De
uitslag van dat onderzoek, waaraan ook de heer Can-
neel, directeur van de akademie te Gend, heeft deel
genomen, was in alle opzichten gunstig. De restauratie
is geschied zonder eenige overschildering en met zoo
veel zorg, dat men, in den eersten tijd althans, geene
vrees meer behoeft te koesteren voor het behoud der
schilderij.

Per Telegraaf.

LONDEN den 6 November.

De Observer zegt, dat het gisteren door de Morning
Post medegedeeld berigt omtrent het treffen eener
overeenkomst tusschen Frankrijk en Engeland tot
het houden van een Congres voorbarig is geweest,
daar de onderhandelingen over de preliminairen nog
voortduren.

Hetzelfde blad meldt, dat het tweede verdrag tusschen
Frankrijk en Piemont gisteren getekend is en dat
het derde bezwaren oplevert.

Nog zegt de Observer dat Engeland geen Congres
kan bijwonen, om blootelijk zijne goedkeuring te
hechten aan voorwaarden omtrent welke men vooraf
is overeengekomen, en dat Pruisen en Rusland ook
geene blinde medewerking kunnen verleenen. Het
blad herhaalt, dat Engeland nooit zijne goedkeuring
zal schenken aan de gedwongen herstelling der Her-
togen of aan onbillijke hervormingsplannen. In den
bekenden brief van Keizer Napoleon werd veel ge-
eisch, maar Engeland, Pruisen en Rusland stellen
geen onvoorwaardelijk vertrouwen in de toezeggingen
van den Paus dat hervormingen tot stand zullen
worden gebracht.

LONDEN den 7 November.

De Morning Post meent dat omtrent de Italiaansche
kwestie door Frankrijk nadere gunstige verklaringen
zijn gedaan, waarop de Engelsche Regering meerdere
geneigtheid heeft getoond om aan het Congres deel
te nemen. Frankrijk zou niet protesteren tegen het
eventueel regentschap van den Prins van Savoye
Carignan over de Hertogdommen.

De Daily News wederspreekt thans het berigt, dat
Engeland onvoorwaardelijk tot een Congres zou
toetreden.

(Tweede dépêche.)

Het stoomschip Africa heeft tijdingen aangebragt
uit New-York van den 26sten II. en 1,152,076 dollars
in specie.

De generaal Cass had de dépêche van lord Russell
nopens het eiland San Juan op stelligen toon be-
antwoord; de verhouding schijnt dien ten gevolge
van ernstigen aard, echter in geen deele dreigend.
Walkers vrijbuiters zijn vrijgesproken.

Wissel op Londen 10 a 10½ Illinois 65; dito bonds
85½. Geld ruimer.

Katoen gedrukt. Meel onveranderd. Tarwe lager.
Suiker en Vruchten hooger.

Te New-Orleans den 25sten Katoen geanimeerd;
men noteert middling 10½ a 11 c.

Het stoomschip Kangaroo was uit Europa te New-
York aangekomen.

PARIS den 7 November.

Volgens berigt uit St. Sebastiaan van den 3 dezer,
dat door den Moniteur wordt medegedeeld, hebben
twee transportschepen St. Sebastiaan verlaten, aan
boord hebbende de brigade artillerie Montague en de
regementen Toledo en de Prinses.

Verder verneldt de Moniteur de aankomst alhier
van de Hertogin van Leuchtenberg en hare kinderen,
die zich, ingevolge eene uitnoodiging van den Keizer
en de Keizerin, naar het paleis van Compiègne be-
geven.

(Tweede dépêche.)

Het Journal des Débats meent, dat de Spaansche
Regering het zegevierende leger niet uit Marokko
zal kunnen terugvoeren zonder dat duurzame vruchten
uit de behaalde overwinning voortvloeien. Naar het
blad meent, zou de Regering eerlang in verlegenheid
worden gebracht door de krijgshaftige geestdrift des
volks aan den éénen en de houding van Engeland
aan den anderen kant. Bij Engeland bestaat toch
het vaste voornemen den oorlog zooveel doelijk te

hekorten en de uitkomsten daarvan te beperken,
terwijl het Journal des Débats overtuigd is dat Frankrijk,
hetwelk Spanje tot den krijg aanmoedigde, het ook zal
schragen tot dat de onderneming geheel volbragt is.
(Derde dépêche.)

Berigten uit Zurich melden, dat het verdrag ge-
teekend is.

Vierde dépêche.

De Patrie meldt heden avond, dat de twee laatste
vredes-instrumenten, nadat deze gisteren door de ge-
volmagtigden der drie Mogendheden geparafeerd waren,
heden zijn getekend.

Slokoers der 3 pcts. 70.

KASSEL den 6 November.

De Tweede Kamer heeft in hare geheime zitting
van gisteren definitief met 38 tegen 5 stemmen het
voorstel van den afgevaardigde Herlein aangenomen,
strekkende om den Keurvorst een adres ter hand te
stellen waarbij de herstelling der constitutie van 1831
gevraagd wordt.

KASSEL den 7 November.

De Keurvorst heeft afwijzend beschikt op het adres
van de Kamer der Afgevaardigden, waarbij de her-
stelling der Constitutie van 1831 werd verzocht.

Morgen zal de Tweede Kamer eene zitting houden
ten einde te beraadslagen wat verder te doen. Waar-
schijnlijk zal zij een beroep doen op den Bondsdag.

ZURICH den 6 November.

De gevolmagtigden van Frankrijk, Oostenrijk en
Sardinië hebben gisteren eene algemeene conferentie
gehouden, welke van twaalf tot drie ure heeft geduurd.
Morgen of dinsdag zullen de verdragen worden ge-
teekend, en den dag na de onderteekening zullen de
gevolmagtigden onze stad verlaten.

Na de Oostenrijksche stoombooten aan de Zwitser-
sche commissarissen te hebben overgedragen, is de
Oostenrijksche minister, de heer von Menschengen, te
Zurich aangekomen.

BERN den 6 November.

De bevelen uit Turijn voor de onderteekening der
verdragen zijn te Zurich ontvangen. Men is van ge-
voelen dat de onderteekening morgen zal plaats heb-
ben en terstond door de zamenroeping van het Congres
zal worden gevolgd. Men denkt dat het Congres te
Parijs zal worden gehouden.

WEENEN den 6 November.

De Oosterrijksche Correspondenz verbetert heden
de ten deele onvolkomen, ten deele onjuiste berigten
welke door de buitenlandsche dagbladen zijn medege-
deeld omtrent hetgeen is voorgevallen tusschen het
orgaan der Regering en eenige Hongaarsche magnaten.
Het blad betreft de polemiek, welke daarover door
de binnenlandsche bladen is aangevangen, nu eene
verzoening — zedelijke waarborg van den vrede
tusschen de verschillende Oostenrijksche nationalitei-
ten — volgens de algemeene overtuiging eene nood-
zakelijkheid van het grootste gewigt geworden is.

WEENEN den 7 November.

De Oostenrijksche gedwongen leening zal 250 miljoen
bedragen.

TURIJN den 5 November.

De Moniteur van Bologna maakt een brief open-
baar van mons. den Bisschop van Rimini, die daarin
verklaart nooit in hechtenis genomen, beleedigd of
gehoond te zijn. De prelaat heeft zelfs ongehinderd
eene inspectie-reis door de diocesen van zijn bisdom
kunnen doen. De Moniteur deelt ook een brief mede
van het Gemeentebestuur van Rimini, waarin de
correspondentie in l'Univers uit Pesaro wordt gelo-
genstraft.

Den 6 November.

De inschrijvingen voor de leening duren op groote
schaal voort. De algemeene verwachting daaromtrent
wordt nog overtroffen. Gisteren was voor Turijn en
de provincien voor 10 miljoen rente ingeschreven.
Waarschijnlijk zal het dubbel der gevorderde som
worden ingeschreven.

De telegrafische gemeenschap tusschen Corsika en
Genoa is weder geopend.

GENOA den 6 November.

Men verzekert, dat de Nationale Vergaderingen
van Midden-Italië het regentschap den Prins van
Carignan zullen opdragen.

MADRID den 5 November.

De generaal O'Donnell, die door de Koningin tot
opperbevelhebber van het expeditie-leger in Afrika
benoemd is, zal morgen of maandag vertrekken om
dat bevel op zich te nemen. De Minister van buiten-
landsche zaken zal hem ad interim als voorzitter van
den Ministerraad vervangen.

Bij besluit der Koningin is het schiereiland in vijf
militaire districten verdeeld, welke onder het bevel
der generaals Concha, Duice, Pavia, Aleson en
Merchessi staan.

LONDEN den 7 November.

KOLONIALE WARREN geheel onder handel. — Schotsch
IJzer 52. — Orien. Raap. 55. Lijn. 27-6. Palm. 47-9. —
GRAVEN vaster bij redelijken aanvoer. — Vreemde GARST
veel aangevoerd. — Boten. Friessche 114. Groninger 76.
Zwolsche 105. Kamper 110.

VERMARKT. Aangevoerd 5360 runderen, 22820 schapen
en lammeren, 168 kalveren. Prijzen onveranderd.

LIVERPOOL den 7 November.

KATOEN. Heden werden afgedaan 8000 b. De markt
was kalm gestemd.

BERLIJN den 7 November.

GRANEN. Rogge per Nov./Dec. 45½; per Voorjaar
45½ — OLIE. Nov./Dec. 10½; Voorjaar 11½.

ANTWERPEN den 7 November.

KOFFIJ zeer vast. — SIKKER stil. — GRANEN. Tarwe
f 12½, Rogge f 7½.

PARIS den 7 November.

Frankrijk 3 pc. 70.20, 70; dito 4½ pc. 95.50. Crediet
Mob. 785. Spanje 1½ pc. 32½; dito 3 pc. 42½.

LONDEN den 7 November.

De 3 pc. Geconsolid. 96½. Rusland 4½ pc. 99. Spanje
1½ pc. 32½; dito Buiteni. 3 pc. 44½. Mexico 3 pc. 23.
Venezuela 4½ pc. 29½; dito Uitgest. 14½ a 15½.
Illinois Shares 62; dito Bonds 7 pc. 77.

WEENEN den 7 November.

Nationale Metalliek 5 pc. 77.30. Metalliek 5 pc. 72.
Wissel Londen f 123.

FRANKFORT den 7 November.

Metalliek 5 pc. 55½; dito Nationale 5 pc. 60.
Spanje 1½ pc. 32½; dito 3 pc. 41.

ANTWERPEN den 7 November.

Spanje 1½ pc. 31½; dito 3 pc. 42½. Metalliek
5 pc. 57½; dito Nation. 5 pc. 61½.

GRAVENHAGE den 7 November.

Heden is voor den Hoogen Raad alhier behandeld
de zaak van J. J. B. alhier, veroordeeld wegens het
trappen, schoppen en stooten van veldwachters in de
uitoefening hunner functien. Door den heer advocaat
C. van Baerle zijn voorgedragen drie middelen van
cassatie. De heer advocaat-generaal Römer zal mor-
gen over 8 dagen zijne conclusie in deze zaak nemen.

— De Arr.-Regbank alhier heeft heden A. Bakker
te Delft schuldig verklaard aan diefstal bij nacht door
middel van inklimming op eene plaats die niet tot

bewoning diende, en hem te dier zake veroordeeld
tot eene gevangenisstraf van twee jaren. De Regbank
heeft voorts den persoon van Meijer, aangeklaagd
van poging tot diefstal ten huize van Ds. Haverkorn
van Rijswijk te Delft, vrijgesproken, op grond dat
de insluiping in het huis niet kon worden aangemerkt
als een begin van uitvoering van den diefstal.

— In de zitting van den Gemeenteraad van heden
is aangenomen het praeadvies van Burgemeester en
Wethouders, strekkende tot afwijzing van het ver-
zoek van den heer C. Soetens, tot aanleg van eene
railroute op den Scheveningschen weg, waaromtrent
nog heden een nader adres van den requestant was
ingekomen.

Voorts zijn benoemd tot hulponderwijzers bij de
armenschoolen alhier en te Scheveningen de heeren
K. L. Matthijs, N. A. Becht en J. F. Knijbe. —
Onder anderen is ingekomen een adres van A. Kruil
en 24 andere reeders van visschersvaartuigen te
Scheveningen, betreffende den aanleg van eene zee-
haven aldaar.

— Gisteren avond is in de Groote Kerk ter her-
innering aan de kerkhervorming een dank- en biduur
gehouden door den weleerw. heer Ds. Zaalberg, die,
naar aanleiding van de profetie van Amos 8, vs. 11
het laatste gedeelte, eene kernachtige rede hield,
welke eerlang het licht zal zien. Eene talrijke schare
was in het kerkgebouw vereenigd.

— De Vereeniging Kunst en Vriendschap hield
gisteren avond de eerste feestviering van het dertiende
jaar haars bestaan. Een drietal vaudevilles werd op-
gevoerd, die met een bal besloten werden dat tot laat
in den nacht voortduurde.

— Heden ochtend is levenloos uit het water aan den
Zwartem Weg opgehaald de persoon van Mulder,
klapwaker alhier. Men vermoedt dat hij door de
duisternis en den geheerscht hebbenden storm in het
water is geraakt, daar men hem nog ten 1 ure in de
Hekkelaan heeft gehoord.

ROTTERDAM den 7 November.

Aanstaanden donderdag den 10 november, des mid-
dags ten 1½ ure, zal de Gemeenteraad alhier eene
vergadering houden, waarin de volgende zaken ter
tafel zullen worden gebracht: Mededeeling van inge-
komen stukken; benoemen van een lid in de plaats-
selijke schoolcommissie; delibereren over het nader
ingekomen ontwerp voor de school in de Leeuwelaan.

Wij vernemen dat door Mevrouw de Weduwe van
den heer Gerrit van Gennep, geb. van Gennep, op
den een en twintigsten der vorige maand, alhier in
hoogen ouderdom overleden, onder anderen de vol-
gende legaten zijn besproken:

Aan de Nederduitsch-Gereformeerde diaconie-scholen
te Rotterdam, een kapitaal van f 10,000 2½ pct.
nationale werkelijke schuld.

Aan de kleine diaconie-scholen alhier een gelijk
kapitaal van f 10,000.

Aan het Gereformeerde burgerweeshuis alhier. een
kapitaal van f 12,000 dito schuld.

Aan de Nederduitsch-Gereformeerde diaconie-armen
alhier, een kapitaal van f 30,000 dito schuld.

Aan het fonds ter instandhouding van de openbare
godsdienst bij de Nederduitsch-Gereformeerde gemeenten
alhier, een kapitaal van f 16,000 dito schuld, om te
dienen tot vermeerdering van het tractement der pre-
dikanten bij die gemeente.

Aan het fonds ter instandhouding van de openbare
godsdienst bij de Waalsche gemeente alhier, een kap-
itaal van f 2000 dito schuld.

Aan het Nederlandsche Zendelinggenootschap een
kapitaal van f 8000 dito schuld.

Aan het Nederlandsche Bijbelgenootschap een kap-
itaal van f 6000 dito schuld.

Aan het fonds voor de noodlijdende kerken van de
Nederduitsch-Gereformeerde gemeenten in Nederland,
de som van f 2000.

Aan het weduwenfonds voor de predikanten bij de
Nederduitsch-Gereformeerde gemeente alhier, de som
van f 2000.

Aan het vrouwen hulpzending-genootschap de
som van f 1000.

Aan de landbouw-kolonie „Nederlandsch Mettray”
de som van f 1000.

Aan het fonds voor vrouwen door vrouwen de som
van f 500.

Aan het Nederlandsch godsdienstig Traktaatgenoot-
schap, de som van f 500.

Aan het Instituut tot onderwijzing van doofstommen
te Groningen, de som van f 500.

Aan de Israëlitische armen alhier, de som van f 300.

Aan de Inrigting voor zieken en oude lieden, de
Israëlitische godsdienst belijdende, alhier, mede f 300.

Aan het Israëlitische weeshuis alhier, insgelijks f 300.
Dat de nagedachtenis der overledene bij zoo vele
door haar bewelddigden lang in gezegend aandenken
blijve.

Z. M. heeft goedgevonden: bij den grooten staf te
benoemen, tot generaal-majoor den kolonel J. M.
graaf van Lynden, van dien staf. Hoogstdezelfde
eersten adjudant, met bepaling, dat hij, in dien ver-
hoogden rang, zijn tegenwoordig tractement zal blijven
genieten.

Z. M. heeft goedgevonden te benoemen tot burge-
meesters der gemeente Hellevoetsluis W. A. Tenckinck
der gemeente Vlieland L. Zunderdorp, en der ge-
meente Odijk en Werkhoven mr. IJ. J. H. de Kock.

— Zaterdag morgen omstreeks 5 ure brak een
hefve brand uit in eene vlasschuur van den heer
P. van der Linden, te Oud-Beijerland, ten gevolge
waarvan deze schuur, met het woonhuis en circa
100 voeren vlas eene prooi der vlammen werden.

Door de ijverige pogingen der brandweer, die onmid-
delijk op de plaats des onheils tegenwoordig was,
is eene bij de afgebrande staande schuur behouden.
De oorzaak is onbekend; men vermoedt echter dat
zij aan onvoorzigtigheid moet worden toegescheven.

— In den namiddag van jl. zaterdag is uit het
water de Giessen, tusschen Giessen-Nieuwkerk en
Giessen-Oudekerk, het lijk opgehaald van een grijsaard,
die bijkans den ouderdom van 80 jaren bereikt had,
inwoner van Noordeloos. Dit op zich zelf zoo treurig
einde van zulk een lang leven, wordt voor het
menschelijk gevoel nog bedroevender, wanneer men
verneemt dat de hoogbejaarde R. v. K. door het
misbruik van sterken drank zijn graf in het water
gevonden heeft.

— Naar men verneemt is door mevrouw de donai-
rière van de Wall van Puttershoek aan de spaarkas te
Dordrecht de aanzienlijke som van f 1000 geschenken.

— Uit Middelburg wordt ons geschreven: Door de
Provinciale Staten is tot gedeputeerde gekozen de
heer Sprenger, hoofd van het handelshuis Spoor en
Sprenger en deel uitmakende der spoorweg-conces-
sionarissen Suermondt c. s. Na gebruik te hebben
gemaakt van den bij de wet toegestaan tijd van beraad-
heeft hij zich die benoeming laten welgevalen. —
De afkoopbaarheid der tienden zal, voor zoo veel
Zeeland betreft, door de Staten bij de Hooge Regering
worden voorgestaan.

BINNENLAND.

De heer van Heiden Reinstein besprak twee punten. Het eerste betrof de spoorwegzaak zelve. Hij herinnerde hoe de groote meerderheid der Kamer steeds tegen Staatspoorwegen was gekant geweest, en wanneer de minderheid thans op dergelijke Staatspoorwegen aandrong, het niet te hopen ware dat aan dat verlangen zou worden toegegeven; want dat men zich niet verder zou komen en steeds over beginselen praten zonder iets tot stand te brengen. De spreker betreunde verder dat de twee concessien in één ontwerp waren zamengesmolten: ook hij moest erkennen dat daardoor een zedelijke dwang op vele leden gelegd was, om goed te keuren datgene wat naar hunne overtuiging de goedkeuring niet verdiende. Niet minder deed het den spreker leed dat ook niet de lijn van Groningen naar de Hannoversche grenzen was opgenomen. Zijne bezwaren waren evenwel niet van dien aard, dat hij daarom de wet zou afstemmen. Integendeel, hij verdedigde de rigting, die vooral wat de Noorderlijn betrof aan de spoorweglijnen gegeven was. Daarbij hoopte hij niet te worden beschouwd als een Cicero pro domo, maar als uitdrukkende zijne overtuiging. In statistieke berekeningen tredende, betoofde de spreker dat, indien men me

Het tweede punt, dat door den spreker behandeld werd, betrof de wijze waarop en hoe spoorwegen moesten worden verkregen. Met professor Ackersdijk geloofde hij dat de vraag, welk stelsel de voorkeur verdiende. Staats- of particuliere spoorwegen, voor geen absoluut antwoord vatbaar was, en dat dit antwoord afhing van de omstandigheden waarin men verkeerde. Wanneer er geen particuliere ondernemingsgeest aanwezig was, wanneer die alleen wilden loopen op de krukken van den Staat, zoodat alle positieve nadeelen zouden verblijven aan den Staat en alle mogelijke voordeelen aan de particulieren, dan was er naar sprekers meening geene reden denkbaar, waarom men niet dadelijk Staatsspoorwegen zou aanleggen. In ons Land liet de particuliere industrie zeer veel in hare exploitatie te wenschen over; hij geloofde dus dat Staatsspoorwegen hier te Lande te verkiezen waren. Doch, al aannemende dat de particuliere industrie den aanleg van spoorwegen tot stand moet brengen, moest spreker toch afkeuren de wijze waarop die industrie was ingeroepen. Z. i. moesten daartoe tweeërlei wegen zijn ingeslagen, of algemeene mededinging onder voorwaarden gelijk die omschreven zijn in de Fransche wet van 1845. of door het verleenen eener directe concessie; maar in geen geval moest mededinging toegelaten of concessie verleend worden zonder dat de bewijzen waren overgelegd dat men in het bezit was der vereischte kapitalen. Hier echter kon de Regering geene andere verzekering geven, dat de concessionarissen vertrouwden de benooidigde kapitalen te zullen bijeen krijgen. Op zoo lossen voet moge de vertegenwoordiging aan geene concessie haar zegels hechten, de koninklijke waardigheid zelfs werd gecompromitteerd.

Met betrekking tot de Zuiderlijn stelde de spreker eene algemeene opmerking voorop. Het gold hier een spoorweg, die zóó groote opofferingen eischte, dat hij niets anders was dan een vermomde Staats-spoorweg. Daaruit leidde hij af dat de Staat op dit oogenblik alleen, mogt ondersteunen die lijnen, welke in het algemeen belang onmisbaar waren, en van die stelling uitgaande, moest hij verklaren dat het stelsel van twee rivier-overgangen, het karakter van onmisbaarheid niet droeg. Hij achtte een overgang midden door het Land uitvoerbaarder, en wat de kosten en wat het technisch gedeelte betreft. De lijn Utrecht's Hertogenbosch achtte hij uit het finantiële oogpunt het meest uitvoerbaar en ofschoon de Regering betoogde, dat die lijn de kostbaarste was die kon worden aangelegd, trad de spreker in becijferingen om aan te toonen dat die lijn, vergeleken met de twee overgangen door de Regering voorgedragen, toch nog zou besparen de rente-guarantie over een kapitaal van 13 millioen en de uitgaven van 8 millioen in kapitaal. Nam men daarenboven aandaat de ramming van kosten, zoo gedetailleerd door den Ingenieur Fijnje opgegeven, juist was, dan zou die besparing nog met 7 millioen klimmen. Hij wenschte te dienz aanzien niets te beslissen maar alleen te constateren, hoe nog door niemand was aangetoond dat die ramming van kosten van den heer Fijnje onjuist was, en men zou dan eerst kunnen oordeelen wie recht had, wanneer de Regering voldaan zou hebben aan de wenschen van den heer van Heukelom tot overlegging van stukken. Van het technisch standpunt was de stand van zaken aldus: dat men alleen had opnemingen in loco van het Amsterdamsch-Utrechtsch Comité, maar dat er van de zijde der Regering tot dusver het bewijs van zoodanig lokaal onderzoek ontbrak. Had zoodanig onderzoek werkelijk plaats gegrepen, het zou voor de Regering eene reden te meer zijn om de gevraagde stukken over te leggen. Doch al ware de stelling der Regering juist, dat de lijn Utrecht's Bosch de meest kostbare was, dan bleef nog altijd over de lijn van Maasbergen — 's Bosch altijd met behoud van het beginsel van één rivier-overgang: eene lijn die in 1853 door den waterstaat is aangewezen, doch die in den laatsten tijd door de Regering met groote behendigheid was geëcarteerd geworden. Terugkomende op zijne vraag of het stelsel van twee rivier-overgangen het karakter droeg van onmisbaarheid, betoogde de spreker in de eerste plaats dat de lijn van Arnhem over Nijmegen naar de Pruisische grenzen in geen deele dat karakter droeg, omdat in de bestemming dier lijn reeds was voorzien, deels door reeds bestaande lijnen, deels door de geconcessioneerde Zuiderlijn. In de tweede plaats ontwikkelde hij de stelling dat ook de lijn Nijmegen's Bosch-Venlo niet het karakter van onmisbaarheid droeg; want reeds in het spoorweganet van

Gedrukt en uitgegeven bij
G. en C. A. van Reyn,

JAN 13 1968

'Weedde Kameret.'

(The following text is extremely faint and largely illegible due to extreme contrast and blurring. It appears to be a dense block of German text, possibly a newspaper article or official document, containing various names and dates.)

[illegible][illegible][illegible]